

Frankrig kan ikke kræve af Airbnb, at selskabet er i besiddelse af et erhvervsbevis som ejendomsformidler, idet Frankrig ikke har givet Kommissionen meddelelse om dette krav i overensstemmelse med direktivet om elektronisk handel

Ved dom af 19. december 2019, Airbnb Ireland (sag C-390/18), fastslog Domstolens Store Afdeling dels, at en formidlingstjeneste, der består i, ved hjælp af en elektronisk platform, mod betaling at formidle kontakt mellem potentielle lejere og professionelle eller ikke-professionelle udlejere, der udbyder ydelser i form af indkvartering af kortere varighed og samtidig også leverer en række ydelser, som er sekundære i forhold til denne formidlingsydelse, skal kvalificeres som en »informationssamfundstjeneste«, der er omfattet af direktiv 2000/31 om elektronisk handel ¹. Dels fandt Domstolen, at en borger kan modsætte sig, at en medlemsstats foranstaltninger, der begrænser den frie bevægelighed for en informationssamfundstjeneste, som den pågældende yder fra en anden medlemsstat, anvendes over for vedkommende inden for rammerne af en straffesag, i forbindelse med hvilken der er fremsat et civilretligt erstatningskrav, når de nævnte foranstaltninger ikke er blevet meddelt i overensstemmelse med samme direktivs artikel 3, stk. 4, litra b), andet led.

Tvisten i hovedsagen var led i en straffesag indledt i Frankrig efter en anmeldelse med begæring om indtræden som civil part indgivet mod Airbnb Ireland af sammenslutningen Association pour un hébergement et un tourisme professionnels (AHTOP). Airbnb Ireland er et irsk selskab, der administrerer en elektronisk platform, ved hjælp af hvilken der bl.a. i Frankrig, mod betaling af et gebyr, kan formidles kontakt mellem professionelle eller private udlejere, der udbyder ydelser i form af indkvartering af kortere varighed, og personer, der søger denne form for indkvartering. Desuden tilbyder Airbnb Ireland de nævnte udlejere et antal sekundære ydelser, såsom en skabelon, der definerer indholdet af deres tilbud, en ansvarsforsikring, et hjælpemiddel med henblik på prissætning af deres lejemål eller betalingstjenester vedrørende indkvarteringsydelse.

AHTOP, der havde foretaget anmeldelsen mod Airbnb Ireland, gjorde gældende, at dette selskab ikke begrænsede sig til at formidle kontakt mellem to parter ved hjælp af Airbnb-platformen, men at det udøvede virksomhed som ejendomsformidler uden at være i besiddelse af et erhvervsbevis og dermed tilsidesatte den såkaldte »Hoguet«-lov, der finder anvendelse i Frankrig på virksomhed vedrørende formidling og forvaltning af fast ejendom. Airbnb gjorde på sin side gældende, at direktiv 2000/31 under alle omstændigheder var til hinder for denne lovgivning.

Domstolen tog stilling til spørgsmålet om kvalificeringen af den formidlingstjeneste, som Airbnb Ireland yder, og bemærkede herved under henvisning til dommen i sagen Asociación Profesional Elite Taxi ², at hvis en formidlingstjeneste opfylder de betingelser, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), i direktiv 2015/1535 ³, hvortil artikel 2, litra a), i direktiv 2000/31 henviser, udgør den i

¹ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8.6.2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (»direktivet om elektronisk handel«) (EFT 2000, L 178, s. 1).

² Dom af 20.12.2017, Asociación Profesional Elite Taxi (C-434/15, jf. også pressemeddelelse nr. 136/17).

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9.9.2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (EUT 2015, L 241, s. 1).

princippet en »informationssamfundstjeneste«, som er adskilt fra den efterfølgende tjenesteydelse, som den vedrører. Imidlertid forholder det sig anderledes, hvis det viser sig, at denne formidlingsydelse udgør en integrerende del af en samlet tjeneste, hvor hovedelementet er en tjenesteydelse, der er omfattet af en anden retlig kvalificering.

I det foreliggende tilfælde fandt Domstolen, at en formidlingstjeneste som den, Airbnb Ireland yder, opfyldte disse betingelser, uden at karakteren af relationen mellem formidlingstjenesten og indkvarteringsydelsen begrundede, at kvalificeringen af den nævnte formidlingstjeneste som »informationssamfundstjeneste« og dermed anvendelsen af direktiv 2000/31 på denne tjeneste forkastedes.

Domstolen fremhævede, at en sådan formidlingstjeneste kan adskilles fra de indkvarteringsydelser, som den vedrører, idet den for det første bemærkede, at denne formidlingstjeneste ikke udelukkende tager sigte på den umiddelbare gennemførelse af sådanne ydelser, men i det væsentlige består i at levere et redskab til præsentation og søgning af boliger til leje og dermed letter indgåelsen af fremtidige lejeaftaler. Denne type tjenesteydelse kan derfor ikke anses for blot at være sekundær i forhold til en samlet indkvarteringstjeneste. For det andet fremhævede Domstolen, at en formidlingstjeneste som den, der ydes af Airbnb Ireland, på ingen måde er nødvendig for gennemførelsen af indkvarteringsydelser, idet lejere og udlejere råder over mange andre kanaler med henblik herpå, hvoraf nogle har eksisteret længe. Endelig bemærkede Domstolen for det tredje, at det ikke fremgik af nogen af oplysningerne i sagsakterne, at Airbnb Ireland fastsætter eller begrænser de lejebeløb, som forlanges af de udlejere, der anvender selskabets platform.

Domstolen præciserede endvidere, at de øvrige ydelser, der tilbydes af Airbnb Ireland, ikke kan rejse tvivl om denne konstatering, idet disse forskellige ydelser er sekundære i forhold til den formidlingstjeneste, der ydes af dette selskab. Den bemærkede desuden, at hverken denne formidlingstjeneste eller de sekundære ydelser, der tilbydes af Airbnb Ireland, til forskel fra de formidlingstjenester, som var omhandlet i dommen i sagen Asociación Profesional Elite Taxi og Uber France-dommen ⁴, gør det muligt at fastslå, at dette selskab udøver en afgørende indflydelse på de indkvarteringstjenester, som dets virksomhed vedrører, for så vidt angår såvel fastsættelsen af den udlejningspris, som forlanges, som udvælgelsen af udlejerne af de boliger, der udbydes til leje på dets platform.

Desuden undersøgte Domstolen, om Airbnb Ireland i tvisten i hovedsagen kan modsætte sig, at en lov, der begrænser den frie udveksling af informationssamfundstjenester, der ydes af en erhvervsdrivende fra en anden medlemsstat, såsom Hogue-Loven, anvendes på selskabet med den begrundelse, at denne lov ikke er blevet meddelt af Frankrig i overensstemmelse med artikel 3, stk. 4, litra b), andet led, i direktiv 2000/31. I denne henseende bemærkede Domstolen, at den omstændighed, at den nævnte lov blev vedtaget før ikrafttrædelsen af direktiv 2000/31, ikke kan indebære, at Frankrig fritages for sin meddelelsespligt. Dernæst fastslog den med inspiration i ræsonnementet i dommen i sagen CIA Security International ⁵, at den nævnte pligt, der udgør et væsentligt processuelt krav, skal tillægges direkte virkning. Heraf udledte den, at en medlemsstats tilsidesættelse af sin forpligtelse til at give meddelelse om en sådan foranstaltning kan påberåbes af en borger i forbindelse med ikke blot strafferetlig forfølgning, der er indledt mod vedkommende, men ligeledes i forbindelse med et erstatningskrav, der er fremsat af en anden borger, der er indtrådt i straffesagen som civil part.

BEMÆRKNING: Gennem en præjudiciel forelæggelse kan retterne i medlemsstaterne i forbindelse med retssager, der verserer for dem, forelægge Domstolen spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-retten eller gyldigheden af en EU-retsakt. Domstolen træffer ikke afgørelse i den nationale retstvist. Det tilkommer den nationale ret at afgøre sagen i overensstemmelse med Domstolens afgørelse, der på tilsvarende måde er bindende for andre nationale retter i sager vedrørende en tilsvarende problemstilling.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

⁴ Dom af 10.4.2018, Uber France ([C-320/16](#), jf. også pressemeddelelse nr. [39/18](#)).

⁵ Dom af 30.4.1996, CIA Security International ([C-194/94](#)).

[Dommen](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

Billeder fra domsafsigelsen er tilgængelige via »[Europe by Satellite](#)« ☎ (+32) 2 2964106